

KATECHEZA DLA KLAS IV - VI

S. Adriana Madejska CFS

TEMAT:

Umiłowanie Boga i bliźniego na przykładzie życia i męczeńskiej śmierci Błogosławionego Antoniego Rewery.

Cel dydaktyczny.

Prezentacja życiorysu błogosławionego kapłana Antoniego Rewery.

Cel wychowawczy.

Uwrażliwiamy uczniów na realizację w życiu każdego człowieka przykazania miłości Boga i bliźniego

Pomoce.

1. Plakat z napisem „Bóg jest miłością”
2. Kasetę video z ostatnią pielgrzymką Ojca Świętego do naszej Ojczyzny (13 czerwiec 1999 - Warszawa, beatyfikacja męczenników)
3. Plakat przedstawiający błogosławionego Ks. Antoniego Rewery
4. Tekst modlitwy za wstawiennictwem bł. Ks. A. Rewery

Treść katechezy

WSTĘP

Przeprowadzamy rozmowę na temat przymierza Boga z Narodem Wybranym na Górze Synaj i najważniejszego przykazania (*według P. Jezusa - miłości Boga i bliźniego*). Danie odpowiedzi na pytanie: w jaki sposób Bóg okazuje miłość człowiekowi, a jak na tę miłość odpowiada człowiek. Przypomnienie hasła ostatniej pielgrzymki Ojca Świętego-go(plakat) i miejsc, które odwiedził, (kasetę) Zwrócenie uwagi na Mszę św. w Warszawie i akt beatyfikacji 108 męczenników. Wyjaśnienie pojęcia „beatyfikacja” i „błogosławiony”.

Na dzisiejszej katechezie poznamy jak realizował w swoim życiu przykazanie miłości Boga i bliźniego jeden ze 108 męczenników: błogosławiony ks. Antoni Rewera.

ROZWINIĘCIE

A.

Aby lepiej poznać osobę błogosławionego Antoniego Rewerę, posłuchajcie jego krótkiego życiorysu postarajcie się wypisać te cechy, które pomogły mu realizować przykazanie miłości Boga i bliźniego, (*czytanie tekstu przez 6 osób zgodnie z przygotowanymi tekstami do pracy w grupach Po przeczytaniu poszczególnych fragmentów Katecheta lub uczeń zapisuje cechy na tablicy*)

B

Pomyślmy i powiedzmy: jak możemy naśladować błogosławionego ks. Antoniego? - krótkie wypowiedzi uczniów i zapis na tablicy: w *modlitwie, nauce, pracy, sakramentach, cierpieniu...*

PODSUMOWANIE

Poznaliśmy już życie błogosławionego Antoniego i wypisaliśmy jego cechy na tablicy. Spróbujmy się teraz zastanowić w czym możemy go naśladować? - *chwila ciszy i refleksji w oparciu o zapis na tablicy.*

ZAPIS DO ZESZYTU

Temat:

Umiłowanie Boga i bliźniego na przykładzie życia i męczeńskiej śmierci błogosławionego kapłana Antoniego Rewery.

Notatka:

Błogosławiony Ksiądz Antoni Rewera wypełniając przykazanie miłości Boga i bliźniego oddał swoje życie w obozie koncentracyjnym w Dachau. Postać Błogosławionego jest dla nas zachętą do ofiarowania naszego życia bliźnim. (*Rozdanie obrazków lub tekstu modlitwy do Bł. Ks. A. Rewery*)

MODLITWA (uczniowie wstają)

Boże, któryś błogosławionego kapłana Antoniego ubogacił niezwykłymi cnotami, w szczególności umiłowaniem prawdy i ewangelicznej prostoty, gorliwością duszpasterską oraz męstwem w cierpieniu dla Imienia Twego, spraw, abyśmy za Jego wstawiennictwem otrzymali to, o co Cię pokornie prosimy. Przez Chrystusa Pana Naszego. Amen.

KATECHEZA DLA MŁODZIEŻY

s. *Adriana Madejska CFS*

TEMAT:

Błogosławiony Ks. Antoni Rewera - ideałem godnym naśladowania

Cel dydaktyczny:

Zapoznanie z życiorysem błogosławionego ks. Antoniego Rewery jako wzoru kapłana.

Cel wychowawczy:

Ukazując biografię ks. Antoniego Rewery budzimy przekonanie uczniów, że jesteśmy odpowiedzialni za własne życie, jego kształtowanie i rozwój.

Pomoce.

1. Kaseta video z ostatnią pielgrzymką Ojca Świętego do naszej Ojczyzny (13 czerwiec 1999 - Warszawa, beatyfikacja męczenników)
2. Plakat przedstawiający błogosławionego Ks. Antoniego Rewery
3. Obrazki z podobizną Ks. A. Rewery lub tekst modlitwy za Jego wstawiennictwem
4. teksty do pracy w grupach z fragmentami życiorysu

Treść **katechezy**

WSTĘP

Przypomnienie ostatniej pielgrzymki Ojca Świętego do naszej Ojczyzny, zwłaszcza pobytu w Warszawie 13 czerwca 1999 roku. Projekcja fragmentu Mszy Św. w czasie której zostało beatyfikowanych 108 męczenników. Nie tak dawno, bo kilka miesięcy temu gościliśmy ukochanego Ojca Świętego Jana Pawła II w naszej Ojczyźnie.

Proszę o wymienienie miast, które nawiedzał Ojciec Święty w czasie ostatniej pielgrzymki.

Powiedzcie, jakie ważne wydarzenie miało miejsce w Warszawie podczas Mszy Św. na Placu Marszałka Piłsudskiego?

Dzisiaj chcemy poznać bliżej postać jednego ze 108 męczenników beatyfikowanych przez Ojca Świętego 13 czerwca 1999 r. Jest nim bło-

gosławiony ks. prałat Antoni Rewera. Zastanowimy się, jakie jego cechy możemy naśladować w naszym życiu?

ROZWINIĘCIE

Praca w grupach

Aby lepiej poznać osobę błogosławionego Antoniego Rewery podzielimy się teraz na **6 grup**. Każda grupa otrzyma fragment życiorysu, z którego wypisze poszczególne okresy w życiu Błogosławionego i spróbuje określić cechy, jakimi się charakteryzował.

Grupa I

Antoni Rewera urodził się 6 stycznia 1869 roku we wsi Samborzec koło Sandomierza, jako pierwsze dziecko Rozalii (z domu Sapielak) i Wawrzyńca Rewerów. Pochodził z ubogiej, wiejskiej rodziny. Został ochrzczony - już w dniu urodzin - w kościele parafialnym pod wezwaniem Trójcy Przenajświętszej w Samborcu przez Księdza Franciszka Żardeckiego w obecności świadków: Jana Stępińskiego i Apolonii Kołodziej. Antoni, najstarszy syn Rewerów, miał jeszcze troje rodzeństwa: Mariannę (ur. 1871), Kajetana (ur. 1876 i żył tylko kilka dni) i Kazimierza (ur. 1879).

Antoni, wykazujący szczególne zamięłowanie do nauki, początkowo uczył się w domu rodzinnym, a w 1879 roku zaczął uczęszczać do czteroletniego progimnazjum w Sandomierzu, które ukończył z bardzo dobrymi ocenami. Możliwość dalszego kształcenia się zawdzięczał swojej matce, która chcąc pomóc synowi znalazła pracę w Sandomierzu, a po śmierci męża (1905) na stałe tu zamieszkała, gdzie też zmarła w 1936 roku.

Od dzieciństwa okazywał zamięłowanie do modlitwy i samotności, a wraz z dojrzewaniem Jego życia duchowego, wzrastało wezwanie do kapłaństwa. Na głos powołania odpowiedział po skończeniu progimnazjum.

Grupa II

Po złożeniu egzaminów wstępnych, 1 czerwca 1884 r. został przyjęty do Seminarium Duchownego w Sandomierzu. Studia seminaryjne rozpoczął 3 września 1884 r. i ukończył je, bardzo dobrze zaopiniowany przez Rektora, 28 czerwca 1889 roku. Po ukończeniu studiów w Seminarium, ze względu na pilność w nauce i wysoki poziom urobienia duchowego, został skierowany na dalsze studia do Akademii Duchownej w Petersburgu. Ukończył je 18 czerwca 1893 r. uzyskując stopień magistra.

Wszystkie święcenia przyjmował z rąk Bpa Antoniego Sotkiewicza: subdiakoniat - 30 sierpnia 1891, diakonat - 6 września tegoż roku, natomiast sakrament kapłaństwa - dopiero po ukończeniu studiów akademickich - 2 lipca 1893 roku.

Posługę kapłańską rozpoczął jako wikariusz parafii katedralnej w Sandomierzu, ale pełnił ten obowiązek zaledwie kilka miesięcy, do stycznia 1894 r., albowiem został powołany na stanowisko profesora Seminarium Duchownego w Sandomierzu. Wykładał Pismo Święte i teologię moralną, a od 1895 r. - archeologię, wstęp do Pisma Świętego i Historię Kościoła.

Od początku swej pracy, obowiązki profesora łączył z licznymi zajęciami duszpasterskimi. Najpierw został kapłanem kościoła św. Michała, następnie od 1898 r. rektorem kościoła św. Józefa w Sandomierzu, a 20 stycznia 1899 r. został mianowany wice rektorem Seminarium Duchownego. Biskup Zwierowicz, mając na uwadze gorliwość, pobożność i wiedzę Księdza Rewery, mianował go ojcem duchownym alumnów. Funkcję tę pełnił do końca roku akademickiego 1907/1908. Ponadto, 30 listopada 1904 r. został administratorem wakującej parafii Mychów, a 3 kwietnia 1912 r., administratorem parafii św. Pawła w Sandomierzu.

Bardzo wcześnie, bo już 16 maja 1903 roku, został powołany do Kapituły Katedralnej i przeszedł w niej wszystkie stopnie: kanonika (1903), prałata (1912) i dziekana (1931). Kapituła mająca pieczę nad parafią katedralną, 23 maja 1907 r. wybrała Księdza Rewerę na urząd wikariusza aktualnego tejże parafii. Urząd ten pełnił do 28 marca 1934 r., to jest do czasu przeniesienia parafii z katedry sandomierskiej do kościoła pod wezwaniem św. Józefa w Sandomierzu. Obowiązki proboszcza pełnił w tejże parafii, aż do czasu aresztowania przez gestapo.

12 listopada 1920 roku, papież Benedykt XV na wniosek Bpa Mariana Ryxa, mianował Księdza Rewerę swoim prałatem domowym.

Grupa III

Gorliwość duszpasterska Sługi Bożego nie ograniczyła się do wypełniania obowiązków parafialnych i duszpasterskich. Z wielkim zapałem i poświęceniem podejmował różne dodatkowe prace. W latach 1921-1925 pełnił funkcję kapłana w więzieniu sandomierskim. Był współorganizatorem spółdzielni spożywców „Pomoc Bratnia” w Sandomierzu, która powstała w 1907 roku, a następnie przewodniczącym Zarządu tej spółdzielni i Rady Nadzorczej, aż do chwili aresztowania w 1942 roku.

Założył kilka bractw religijnych, które z reguły działały pod Jego przewodnictwem. Były to: Kółka Żywego Różańca od 1909 roku, Bractwo Sodalistów Niepokalanego Poczęcia NMP, Bractwo Sodalistów św. Piotra Klawera i Bractwo Trzeźwości.

Włączył się czynnie w działalność społeczną, zakładając w roku 1910 w Sandomierzu Stowarzyszenie Robotników Chrześcijańskich i Związek Katolicki, którym kierował w latach 1908-1917. Był też czynnie zaangażowany w działalność Towarzystwa Dobroczynności, które powstało w Sandomierzu w 1905 roku oraz Stowarzyszenia Świętego Dzieciństwa Pana Jezusa zajmującego się organizowaniem pomocy dzieciom w krajach misyjnych.

Grupa IV

Gorliwość kapłańska Księdza Rewery przejawiała się również w szerzeniu idei Trzeciego Zakonu św. Franciszka. Był mianowany diecezjalnym delegatem do Rady Głównej tegoż Zakonu. Z jego inicjatywy powstało w Sandomierzu Towarzystwo Domu Ludowego pw. św. Franciszka, którego zadaniem było roztaczanie opieki nad podeszłymi w latach i samotnymi Tercjarkami. Towarzystwo to przekształciło się z czasem w Zgromadzenie zakonne Córek św. Franciszka Serafickiego. Ksiądz Rewera napisał dlań pierwsze konstytucje i złożył je do zatwierdzenia w Kurii Diecezjalnej w Sandomierzu. Nie dane Mu było jednak doczekać się zatwierdzenia tak konstytucji jak i zgromadzenia. Zgromadzenie Córek św. Franciszka Serafickiego zatwierdził 3 października 1959 roku, Biskup Sandomierski Jan Kanty Lorek. Rozwija się ono pomyślnie do chwili obecnej; liczy aktualnie 99 sióstr, które pracują na 22 placówkach w dziewięciu diecezjach.

Grupa V

Sługa Boży reprezentował w więzieniu wspaniałą postawę duchową. Był pełen pogody ducha i ufności w Opatrzność Bożą nie rozstawał się z różańcem, innych podtrzymywał na duchu i z narażeniem życia spowiadał każdego, kto tylko pragnął się wyśpowiadać. Codziennie zabierany był na przesłuchania, podczas których dręczono go różnymi metodami, usiłując zachęcić, a następnie zmusić do wyjawienia osób, od których otrzymywał prasę podziemną. Przesłuchiwany Ksiądz Rewera przyznawał się doczytania tej prasy, ale stanowczo odmawiał wyjawienia jakichkolwiek nazwisk i wydania swoich parafian.

Grupa VI

Po upływie dwóch tygodni i bezskutecznych przesłuchiwań, przewieziono więźniów na stację kolejową a stamtąd, bez pokarmu i wody - w ciągu 48 godzin, dowieziono ich do Oświęcimia. Podczas pobytu w Oświęcimiu, najpierw pracował Sługa Boży w „szatańskim komando Strassenbau”, a potem został przeniesiony do obozowej kartoflarni. Nadwątlone obozowymi warunkami, siły 73-letniego Kapłana jeszcze bardziej słabły, gdy zachorował na tyfus. Po przebyciu choroby trzymał się dzielnie, choć dokuczała Mu bolesna rana na nodze (flegmona). Następnie, razem ze specjalnym transportem kapłanów, został przewieziony do obozu w Dachau.

Przywiezieni z Oświęcimia duchowni, byli umieszczani na kilka tygodni w specjalnym bloku kwarantannowym. Opiekunem „specjalnym” był tam izbowy, wyjątkowo brutalny, dawny komisarz policji w Wiedniu, który w okrutny sposób znęcał się nad swymi podopiecznymi. Ksiądz Rewera przez trzy tygodnie przebywał w bloku kwarantannowym nr 17, a następnie przeniesiono go do bloku nr 27, do izby nr 4, która była przeznaczona na tak zwany „rewir” - szpital

dla inwalidów. Przyczyną przeniesienia była wciąż nie gojąca się i ropiejąca rana na nodze oraz wyczerpanie fizyczne spowodowane szczególnie uciążliwymi warunkami, które panowały na kwarantannie.

Towarzysz ostatnich dni życia i świadek śmierci Sługi Bożego, Ksiądz Walenty Zasada napisał, że w miesiącu wrześniu 1942 r. Ksiądz Rewera upominał się bardzo spokojnie u blokowego, o należące się Jemu słuszenie, prawem kolejności, produkty spożywcze z kantyny obozowej. Blokowy niby zganił niewłaściwe postępowanie izbowego, ale tak znacząco, że ten szaleniec - sadysta, zabrał Księdza Prałata do umywalni i tam wylał na starca kilka kubłów zimnej wody. Kąpiel ta spowodowała nagle zasłabnięcie Księdza Rewery, zaczęła chwytać go śpiączka, przyszedł paraliż i wkrótce po tym zająściu - śmierć. Zmarł 1 października 1942 roku

Pytania pomocnicze dla grup:

I

1. W jakiej rodzinie wychowywał się Antoni Rewera?
2. Jakie cechy wykazywał w dzieciństwie?

II 1 Jak przebiegało Jego

- kształcenie?
2. Jakie cechy pomogło mu ono rozwinąć?

ni

1. Jak przebiegała Jego praca duszpasterska?
2. Jak ją wykonywał?

IV

1. Którego ze świętych, błogosławionych Antoni czcił szczególnie?
2. Czym zaowocowała owa cześć?

V

1. Jakie były okoliczności aresztowania?
2. Jaką postawę reprezentował podczas pobytu w więzieniu?

VI

1. Jak zachowywał się w obliczu cierpienia?
2. Na skutek czego poniósł śmierć?

Podsumowanie pracy w grupach

Etapy życia	Cechy
I Dzieciństwo	umiłowanie prawdy, zamiłowanie do nauki, modlitwy i samotności
II Okres studiów i posługi kapłańskiej	gorliwość w nauce, umiał łączyć obowiązki profesora z licznymi zajęciami duszpasterskimi, pobożność
III Działalność społeczna	poświęcenie, zaangażowanie, wrażliwość na ludzką biedę
IV Działalność duszpasterska w III Zakonie Św. Franciszka	zapał w szerzeniu idei III Zakonu Św. Franciszka, co zaowocowało powstaniem zgromadzenia zakonnego
V Aresztowanie. Pobyt w więzieniu	pogoda ducha i ufność w Opatrzność Bożą, podtrzymywanie innych na duchu, nie rozstaje się z różańcem
VI Pobyt w obozach. Śmierć męczeńska	heroiczna odwaga, pokora, prostota, ogromna dobroć, posłuszeństwo względem Boga, cierpliwość

PODSUMOWANE

Jak możemy naśladować błogosławionego Antoniego Rewerę?

Cel

Prezentując postawę błogosławionego Antoniego Rewery ukazujemy cechy godne naśladowania.

Poznaliśmy już życie Błogosławionego Antoniego. Spróbujmy się teraz zastanowić jak możemy go naśladować w swoim życiu? (modlitwa, nauka, praca, sakramenty, cierpienie...).

ZAPIS DO ZESZYTU

Temat:

Błogosławiony Ks. Antoni Rewera - ideałem godnym naśladowania. Przepisanie tabelki z tablicy. Rozdanie obrazków z podobizną Błogosławionego lub tekstu modlitwy....

Modlitwa

Boże, któryś błogosławionego kapłana Antoniego ubogacił niezwykle cnotami, w szczególności umiłowaniem prawdy i ewangelicznej prostoty, gorliwością duszpasterską oraz męstwem w cierpieniu dla Imienia Twego, spraw, abyśmy za Jego wstawiennictwem otrzymali to, o co Cię pokornie prosimy. Przez Chrystusa Pana Naszego. Amen.